

tillfede ved Skovenes Bæftatning, og jeg tror derfor ikke, at det kan gaa an at stille disse to Ting op jævnfides i den Tro, at man for Agerjordens Vedkommende kan paavise lignende Feilagtigheder. Det ærede Medlem for Odense (Falbe-Hansen) udtalte, at han ikke kunde forstaa, hvorledes Kommunerne skulde kunne have nogen særlig Fordel af, at den nuværende Skylbsætning for Skovene blev bevaret, og hvorledes den høitærede Minister kunde udtale, at Arbejderne i Kommunerne havde en særlig Fordel af Skovene. Jeg tilstaa, at jeg heller ikke kunde forstaa dette. For det Første forholder det sig jo saaledes, at omtrent den samme Arbeidskraft, som nu anvendes, ogsaa vilde være fornøden, selv om man indførte en anden Bæftatning, som jo aldeles ingen Indfyndelse vilde have derpaa; men naar det dernæst blev anført, at i de Kommuner, hvori der fandtes meget store Skovstrækninger, havde man derved Bæftættigelse til en forholdsvis stor Arbeidskraft, saa at altsaa Skovene paa denne Maade gavne Arbejderne, saa udtalte det ærede Medlem for Odense, at det stod ham tvivlsomt, om man ikke, hvis man i saadanne Kommuner, istedetfor Skovene, havde opdyrket Agerjord, vilde have Bæftættigelse til flere Arbeider. Jeg vil sige, at det staa aldeles ikke tvivlsomt for mig, at Kommunen i saa Fald, naar man gaar ud fra, at det er nogenlunde god Jord, vilde kunne bæftættige ikke alene det dobbelte, men endog mere end det dobbelte Antal af Arbeidere. Jeg er nemlig aldeles ikke i Tvivl om, at Agerjord bæftættiger et forholdsvis langt større Antal Arbeidere end Skovene, og dette Argument forekommer mig derfor heller ikke at være saa særdeles vel anbragt her. Der er en Udtalelse fra den ærede Confeilspræsident, som jeg jelsølgelig ikke kan lade staa ubevaret hen, nemlig den, at han ikke troede, at man ved at skylbsætte Skovene paany, vilde indvinde Nogetsomhelst for Staten. De Udtalelser, som fremkom fra den høitærede Confeilspræsident, vare i ethvert Fald ikke tilstrækkelige til for mig at tjene som Bevis for, at dette ikke kunde finde Sted; men nu have vi jo hørt, at det ærede Medlem fra Odense endnu fastholder den samme Anskuelse, som han ved en tidligere Leilighed med Hensyn dertil har givet tilkjende, og jeg er af den bestemte Overbevisning, at, naar man indførte en saadan Skylbsætning, som jeg har tilladt mig at foreslaa, saa vilde Forhøielsen af Skattebidraget, navnlig for de private Skoves Vedkommende, mindst gaa op til 4 à 5 Gange saa Meget som det, de nu svare. Naar det dernæst blev udtalt af de høitærede Miniſtre, at der ikke kunde være Tale om at indføre en anden Bæftatning for de Skoves Vedkommende, som siden 1844 enten ere blevne indførte som Skove, eller som ved den nye Matrikel modtog Ager- og Engs-Hartkorn, saa er jeg af en anden Mening. Foreſpørgerne ere tvertimod af

den Mening, at man skulde søge tilveiebragt en ny Skylbsætning for alle Skove. Lad nu ogsaa være, at der ikke vilde indvindes Noget for Staten, f. Ex. for de nuværende Statskoves Vedkommende, saa vilde der dog ved denne Leilighed tilveiebringes et retfærdigt og sundt Grundlag for en gjennemgaaende Skylbsætning af Skovene, og det forekommer mig, at det ogsaa nok kunde være værdt at bringe et Offer herfor, men dette Offer maatte da rigtignok ikke bestaa i, at Staten — som den høitærede Confeilspræsident udtrykte sig — ligefrem havde Tab derved. Hvor dette Tab skulde komme fra, kan jeg nu rigtignok ikke fatte. Forholder det sig nemlig saaledes, at omtrent 250,000 Ld. Land af Landets Skove kun svare i Skat, hvad jeg har nævnt, nemlig en ren Ubetydelighed imod hvad de burde svare af den Indtægt, som de give, saa kan der jo ikke være Tale om, at der kan fremkomme Tab for Staten, selv om man gaar ud fra, at selve Matrikulens Gjennemførelse vilde medføre en ikke ringe Beføstning. Vi have ikke hørt fremdraget idag, hvilken Beføstning der kan være forbunden med Indførelsen af en saadan Matrikel; men det er tidligere fremsat og navnlig i 1866, dengang da den høitærede Minister fremkom med sit Forslag om Skovvangens Ophør, og det blev da udtalt, at Beføstningen derved vilde beløbe sig til 1 Daler, altsaa nu 2 Kroner pr. Ld. Land. Gaar man ud derfra, og gaar man tillige ud fra, at der skulde matrikuleres 250,000 Ld. Land Skov, privat Skov, vilde Omkostningerne derved andrage $\frac{1}{2}$ Million Kr. Men gaar man tillige ud fra, at den Skylbsætning, som nu paahviler Skovene — hvorledes det stiller sig med den, er atter fremdragen af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds — vil kunne bringes op til 4 eller 5 Gange saameget i Skat som den, der nu svares, ville Skatterne derved kunne forhøies — hvis man siger 5 Gange saameget som før — med omtrent 250,000 Kr. aarlig, hvorved hele Beføstningen vil være betalt med 2 Aars Overskud af det, som kommer ind fra Skovene. Naar den høitærede Confeilspræsident har udtalt, at han endnu er af den Formening, han var af, da han fremkom med Forslaget om Skovvangens Ophør, at, naar man vil paalægge nogen høiere Byrde paa Skovene, vil Konsekventen deraf være, at man ogsaa hæver alle Baand, da vil jeg sige, at Foreſpørgerne have en aldeles modsat Opfattelse, nemlig den, at man godt kan beskatte Skovene som de ere, i den Tilstand, hvori de ere, altsaa naar de bevares som Skove, saaledes at man kan faa et almindeligt Grundlag for Bæftatningen — jeg udtalte mig derom før — nemlig at Skovene efter den Indtægt, de formenes at give, naar de bevares som Skove, svare forholdsvis samme Skat, som der svares af Ager- og Eng-Hartkorn gjennemsnitlig efter Matriklen af 1844. Det er et saadant Skylbsætnings-system, som Foreſpørgerne have tænkt sig og ønsket. Da